

[Henning Jensen.]

byggerytme inden for den sociale boligsektor, og det står jeg naturligvis ved.

Det er klart, at det kunne være en fristende tanke at kaste sig ud i en debat omkring antallet af boliger inden for den almennyttige boligsektor. Tallet 13.000 er naturligvis et interessant og et fristende tal, men jeg vil gerne understrege, at når vi i sin tid gik med til de 8.000 enheder, så var det naturligvis, fordi vi følte, at det både var fornuftigt og forsvarligt. Ellers var vi ikke indgået i dette forlig.

Som bekendt — og det ved hr. Wilhelm jo også — lever vi jo i forligstider, og det bærer ethvert forlig naturligvis helt og klart præg af. Da vi ikke i socialdemokratiet, i modsætning til VS, er et alt-eller-intet-parti — for det føler vi ikke vi har styrke til at være — så er vi naturligvis indstillet på at føre nogle forhandlinger med henblik på at finde forsvarlige løsninger.

Jeg gav også udtryk for, at de 5.900 lejligheder, som vi formentlig kommer op på i år, er et for ringe resultat, og at det giver anledning til bekymringer. Det var derfor, jeg hilste med tilfredshed, at der nu føres forhandlinger med henblik på at efterleve boligforligets hensigter, nemlig 8.000 lejligheder om året.

Så skal jeg til slut sige med hensyn til fremskridtspartiets forslag om motiveret dagsorden, at vi naturligvis ikke kan deltage i dette anslag imod den sociale boligsektor, og at vi agter at stemme imod.

Wilhelm (VS):

Med hensyn til, hvad socialdemokratiet tilstræber og ikke tilstræber, må vi jo se på, hvad der rent faktisk kommer ud af det. Men der var noget andet, hr. Henning Jensen sagde i første runde, og som jeg anholdt. Det var dette med en fortsættelse af den stabile byggerytme for det almennyttige byggeri, hvor jeg påpegede, at det, man rent faktisk har gjort, er i de sidste tre år at slå det almennyttige byggeri ned fra ca. 13.000 til under 6.000 boliger. En fortsættelse af den stabile byggerytme!

Og den dér med alt-eller-intet-parti synes jeg er morsom at høre i én uendelighed, specielt at høre den for VS' vedkommende på boligområdet, må jeg jo nok sige.

Til boligministeren, som var lidt skarp, efter hvad han selv kaldte det, vil jeg sige, at jeg ikke har noget som helst imod, at boligministeren er skarp. Jeg synes måske nok, man skulle forbeholde det de reelle uenigheder og især, hvis de er politiske. Men det her var jo de rene misforståelser. Nu har jeg forstået, at boligministeren overhovedet ikke har sovet i nat og har været i boligministeriet, og derfor synes jeg, at det da er i orden, at sådan nogle misforståelser kan dukke op, men jeg vil da gerne lige rette dem.

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi ikke har fået martsrapporten. Jeg har ikke nævnt det med ét ord, og boligministeren kan kigge det efter bagefter i fortrykket. Jeg har ikke nævnt med ét ord, at martsrapporten er blevet uddelt til nogle særlige. Jeg ved ikke, hvor det kommer fra. Det er ikke mig, der har nævnt det. Jeg har haft den hele tiden, og boligministeren må faktisk vide fra adskillige debatter her i foråret, at jeg har også brugt den.

Det var den ene ting. Den anden ting, boligministeren aldeles havde misforstået eller grebet ud af den blå luft, var noget med det her heldagsmøde med boligselskaberne. Ikke alene var vi alle inviteret. Det er fuldstændig korrekt, som ministeren siger, vi deltog også. Jeg var der også hele dagen, og derfor forstår jeg slet ikke den dér antydning af, at der måske var nogle, der blev væk. Jeg har ikke sagt et ord om, at det kun var forligspartierne, der var inviteret, og boligministeren har aldeles misforstået mig og har ganske unødigt følt sig provokeret.

Det, jeg har sagt — og det kan boligministeren også checke bagefter — var, at de 5 forligspartier betingede sig et forhåndsmøde for dem alene, og det fandt sted. Ja men jeg kan ikke forstå, at boligministeren vil føle sig provokeret eller sidder og ryster på hovedet, for boligministeren er formodentlig aldeles uden skyld i det her. Det er hans udvalgsformand, det er partierne i boligudvalget, der lavede den dér streg. Det har intet med boligministeren at gøre efter mit kendskab til det. Men det var måden, det foregik på. Man betingede sig en forhåndsorientering separat for de 5 boligforligspartier, før man ville deltage i det heldagsmøde, som vi andre også var inviteret til. Det